

ΕΤΟΣ 53ον

24 Ἀπριλίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (2708)

Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Ὁ Θεός τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν»

Κυριακή σήμερα τῶν Βαΐων. Τό ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα παρμένο ἀπό τήν πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολή εἶναι χαρούμενο. Μᾶς μιλάει γιά τή χαρά τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου· «ὁ Κύριος ἐγγύς» (Φιλιπ. 4, 5). Ἐπίσης δύο φορές μᾶς μιλάει γιά τήν εἰρήνην πού ὑπερέχει κάθε ἔννοια καί ἡ ὁποία θά φρουρήσει «τάς καρδίας ἡμῶν καί τά νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (ᾠδ. στίχ. 7), ὅπως ἐπίσης ὀνομάζει τό Θεό, Θεό τῆς εἰρήνης (ᾠδ. στίχ. 9). Ἔστω δούμε τό ἀγαθό τῆς εἰρήνης πιο ἀναλυτικά.

Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ

Ὁ πλοῦτος, ἡ υἰεία, τά σπίτια, τά παιδιά, τά διάφορα ἀγαθά κι ὅλα τά ἐφευρήματα τῆς ἡδονῆς δέν ἔχουν κανένα κέρδος, ἐάν ἀπουσιάζει τό ἀγαθό τῆς εἰρήνης. Βεβαίως, ὅταν ἔμε εἰρήνην, ἐννοοῦμε τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τοὺς μαθητές του λέγοντας· «ὁ δέ Θεός τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν» (Ρωμ. 15, 33). Δέν εἶναι ἀφηρημένη ἔννοια ἡ εἰρήνη, οὔτε ἰδεολόγημα, ἀλλὰ τό συγκεκριμένο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἴδιος ἄλλωστε εἶχε πεί· «εἰρήνην τήν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν» (Ἰω. 14, 27). «Αὐτός γάρ ἐστίν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, ὃ ποιήσας τά ἀμφότερα ἐν καί τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ ἠύσας τήν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκί αὐτοῦ...» (Ἐφ. 2, 14), δηλ. ὁ Χριστός εἶναι ἡ εἰρήνη, πού συνένωσε τά δύο μέρη καί κατέρριψε τό μεσότοιχο τοῦ φραγμοῦ πού εἶναι ἡ ἔχθρα.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας λέγουν πὼς ὁ Χριστός μᾶς ἔφερε τρεῖς μορφές εἰρήνης. Εἰρήνη μέ τό Θεό, εἰρήνη μέ τόν ἑαυτό μας, εἰρήνη μέ τοὺς ἀνθρώπους. Πιο ἀναλυτικά. Εἰρήνη μέ τό Θεό, ὅταν φυλάττουμε τίς ἐντολές Του καί ἐφαρμόζουμε τά θελημάτα Του. Εἰρήνη μέ τόν ἑαυτό μας, ὅταν διώχνουμε τά πάθη καί τοὺς λογισμούς ἀπό τήν ψυχὴ μας καί εἰρήνη μέ τοὺς ἄλλους, ὅταν κάνου-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Φιλιπ. δ' 4-9)

Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἅ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

με τὰ πάντα γιὰ νὰ εἰρηνεύσει ὁ ἀδελφός μας καὶ δέν τοῦ προξενοῦμε σκάνδαλο. Ἡ εἰρήνη εἶναι ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· «ἐκτός ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (εἰρήνη) οὐκ εὐρίσκεται», λέγουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας (Μάρκος ὁ Ἀσκητής).

Ὁ Θεὸς εἶναι Θεὸς εἰρήνης, δηλ. εἰρηνοποιός

Γιὰ νὰ καταλάβουμε ποιός εἶναι ὁ εἰρηνοποιός, ὀφείλουμε νὰ ἀνατρέξουμε στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Τό ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ὑπόδειγμα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος τονίζει τὴν ἀλήθεια αὐτὴ ὡς ἑξῆς· «Καὶ γὰρ τοῦ μονογενοῦς ἔργον ἐγένετο τοῦτο, συναγαγεῖν τὰ διεστώτα καὶ καταλιλάξει τὰ ἐκπεποημωμένα», δηλ. ἔργο τοῦ Χριστοῦ εἶναι νὰ ἐνώσει τὰ χωρισμένα καὶ νὰ εἰρηνοποιήσει αὐτοὺς πού πολεμοῦν. Ἕνας ἄλλος ἐρμηνευτής, ὁ ἱερός Θεοφύλακτος, θά πεῖ πὼς εἰρηνοποιός εἶναι ἐκεῖνος πού θά ἐπιστρέψει τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ κοντά Του. Ἀκόμη ἓνας ἄλλος ἀπὸ τοὺς θεολόγους, ὁ Εὐθύμιος ὁ Ζιγαβνήσ, θά προσθέσει· «Εἶν δ' ἂν μεμακαρισμένοι εἰρηνοποιός, καὶ ὁ εἰρνεύσας τό θέλημα τῆς ἰδίας σαρκὸς μετὰ τοῦ θελήματος τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὑποτάξας τό χεῖρον τῷ κρείττονι», δηλ. εἰρηνοποιός εἶναι ὁ ἄνθρωπος, πού θά κατορθώσει νὰ φέρει μιάν ἐνότητα στή σάρκα καὶ στό πνεῦμα, στό σῶμα καὶ στήν ψυχή. Νά ὑποτάξει τό «χεῖρον» πού εἶναι οἱ σαρκικές ἀμαρτωλῆς ἐπιθυμίες, στό «κρείττον» πού εἶναι οἱ πνευματικές καταστάσεις.

Μεγάλο ἀγαθὸ ἡ εἰρήνη

Ὅσο ἐμεῖς ἀγιαζόμαστε, τόσο περισσότερο ζοῦμε τὴν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ καὶ μπορούμε νὰ τὴν μεταδώσουμε καὶ στοὺς ἄλλους. Ὁ ἀκατάστατος ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νὰ εἶναι εἰρηνικός. Ἄλλωστε ὁ Θεὸς εἶναι Θεὸς εἰρήνης κι ὄχι ἀκαταστασίας (Α' Κορ. 14, 33). Αὐτός πού βάζει σκάνδαλα καὶ προκαλεῖ πολέμους δέν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης. Πόσο ἀποκαρδιωτικό εἶναι τό φαινόμενο οἱ λεγόμενοι ἰσχυροὶ τῆς γῆς νὰ βάζουν τοὺς ἀνθρώπους νὰ σκοτώνο-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε! Ἐπαναλαμβάνω, χαίρετε! Ἡ ἐπιείκειά σας ἄς γίνῃ γνωστή εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον. Μὴ μεριμνᾶτε γιὰ τίποτε, ἀλλὰ γιὰ κάθε τι ἃς γίνονται γνωστά τὰ αἰτήματά σας εἰς τὸν Θεὸν διὰ προσευχῆς καὶ δεήσεως μὲ εὐχαριστίαν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, πού ξεπερνᾶ κάθε σκέψιν, θὰ φρουρήσῃ τίς καρδιές σας καὶ τίς σκέψεις σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τέλος, ἀδελφοί, ὅσα εἶναι ἀληθινά, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα ἀγαππτά, ὅσα ἔχουν καλὴν φήμην, οἰαδήποτε ἀρετὴ ἢ οἰοσδήποτε ἔπαινος, αὐτὰ νὰ σκέπτεσθε. Αὐτὰ πού ἐμάθατε καὶ παραλάβετε καὶ ἀκούσατε καὶ εἶδατε σ' ἐμέ, αὐτὰ νὰ κάνετε καὶ **ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θὰ εἶναι μαζί σας.**

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νται καὶ μάλιστα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους αὐτὴ νὰ προτρέπουν τὴν οἰκουμένη νὰ προσεύχεται, ὥστε νὰ πάει καλὰ ἡ ἐπιχείρηση τοῦ πολέμου! Αὐτὸ εἶναι μιά φοβερὴ δαιμονικὴ κατάσταση κι ἕνας παραλογισμός. Οἱ πατέρες ἕναν πόλεμο ἀναγνωρίζουν κι αὐτὸς εἶναι ἐναντίον τοῦ ἀντιδίκου τῆς σωτηρίας μας, τοῦ πονηροῦ. Ὅποιος εἰρνεύσει μὲ τὸν ἑαυτό του, θὰ εἰρνεύσει μαζί του ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, λέγει ὁ ἀββᾶς Ἰσαάκ. Νὰ γίνῃ εἰρηνικὸς καὶ εἰρνοποιοὺς μὲ τὴν προσευχὴ, μὲ τὴν ὑποχώρηση, μὲ τὴν καλωσύνη, μὲ συγκεκριμένους πράξεις. Νὰ ἀποδείξουμε μὲ τὴ ζωὴ μας πὼς εἴμαστε παιδιά τοῦ ἄρχοντα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καταλήλαγῆς, δηλ. τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸ πού λέγει ἡ Ἐκκλησία μας νὰ τὸ λέμε συχνά· «Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ...τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νὰ προσευχηθοῦμε, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε χωρὶς πανικὸ τίς ἄσχημες καταστάσεις τῆς ζωῆς μας, γιὰ νὰ συμπεριφερθοῦμε σωστά στό διπλανό μας, νὰ καταλάβουμε τὰ πάθη μας, νὰ ζήσουμε ὄντως πνευματικὴ ζωὴ. Ἄς εὐχηθοῦμε ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης νὰ σκηνώσῃ μέσα μας, γιὰ νὰ γίνουμε κι ἐμεῖς εἰρηνικοί. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

24 Ἀπριλίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

ἐν ἣ τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν. Ἐλισάβητ ὁσίας τῆς θαυματουργοῦ, Δούκα νεομάρτυρος ἐκ Μυτιλήνης († 1564).

Ἦχος: -- Ἐωθινόν: -- Ἀπόστολος: Φιλίπ. δ' 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ' 1-18.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Μαΐου, Τοῦ Ἁγίου Πάσχα.

Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.

Η ΠΙΣΤΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

«Έκείνοι οι άπλοϊκοί άνθρωποι, εκείνα τὰ ἀγράμματα γεροντάκια καί οἱ γριοῦλες, πού τήν Σαρακοστή καί τήν Μεγάλη Βδομάδα βρίσκονται ὅλη μέρα στήν ἐκκλησία, ζήσανε ἀπό τὰ μικρά τους χρόνια ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου καί καταλάβανε αὐτό τό χαροποιόν πένθος, πού δέν τό καταλάβανε, ἀλίμονο, οἱ σπουδασμένοι μας, πού θέλουμε νά τοὺς διδάξουμε, ἀντί νά διδαχθοῦνε ἀπ' αὐτούς. Τώρα τίς μέρες τῆς Σαρακοστῆς, τῆς Μεγάλης Βδομάδας καί τοῦ Πάσχα πορεύονται μαζί μέ τόν Χριστό, ἀκολουθᾶνε ὀλοένα ἀπό πίσω του, ἀληθινά, ὄχι φανταστικά, ἀκούγοντάς Τον νά λέγῃ: «Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καί παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ». Μαζί Του βρίσκονται στόν Μυστικό Δεῖπνο καί δακρῦζουν ἀπό τὰ λόγια Του, μαζί Του πᾶνε στό πραιτώριο καί στόν Πιλάτο, μαζί Του ραπίζονται, μαζί Του μασιγώνονται, μαζί Του ἐμπαίζονται, μαζί Του σταυρώνονται, μαζί Του θάβονται, μαζί Του ἀνασταίνονται. Τά μάτια τους γίνονται βρῦσες καί τρέχουνε, μά αὐτά τὰ δάκρυα δέν εἶναι δάκρυα τῆς ἀπελπισίας, ἀλλά τῆς ἐλπίδας καί τῆς βεβαιότητας πὼς μ' αὐτά ποτίζεται τό ὀλόδροσο κι ἀμάραντο δέντρο τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς, τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως. Αὐτό γίνεται κάθε χρόνο. ὦ! Πόσο ἀληθινὴ πίστι εἶναι ἡ ὀρθόδοξη πίστι τοῦ λαοῦ μας!».

Φώτης Κόντογλου

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προνεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προνεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>